

Rode: Den ærede Ordfører siger, at den Regering, hvoraf jeg var Medlem, købte Casino for at sælge det igen. Men det ærede Medlem ved jo, at det ikke er Tilfældet. Den daværende Regering købte Casino for at tilvejebringe en Ordning af Teaterforholdene, og jeg tror, adskillige vilde ønske, at man havde faaet dem i Orden den Gang. Men hvad skete der? Da Ordningen strandede, blev Casino solgt, og solgt med en lille Fortjeneste for Statskassen. Den Ejendomshandel har altsaa ikke paaført Staten nogen Udgift.

Den ærede Ordfører siger endvidere, at jeg glemte med Hensyn til Lejeforholdet at anføre, at vedkommende Ejer har maattet udleje paa kort Maal og derfor formodentlig faaet for lav Leje. Hvis man vil undersøge, hvad der betales for disse Lejeboliger, vil man se, at det er en særdeles rimelig Pris. Den ærede Ordfører siger, at naar man paa kunstig Vis holder Lejen nede, kommer der naturligvis et Misforhold mellem Værdi og Leje. Nej, lige det modsatte er Tilfældet. Hvis man vilde tillade en Lejestigning, vilde det lykkes paa kunstig Vis at bringe denne Ejendom op i en Værdi, den aldeles ikke har. Hvis man havde givet Lejen fri, vilde Ejendommens Værdi under den høje Konjunktur være steget fra 250 000 Kr. op til 500 000 Kr. eller saadant noget, og saa vilde der bagefter være kommet et Fald, naar Lejen, som den maa her i København, atter maatte holde sig paa et rimeligt Niveau. I den kommende Tid vil man ikke komme til at se Lejestigning eller Stigning i Værdi af Ejendomme, men det modsatte.

Jeg har endnu tilbage at svare den højtærede Undervisningsminister, hvorfor jeg mener, at Udvalget er overflødig. Den højtærede Minister siger, at denne Sag har været vanskelig at gennemføre, og det er rigtigt, at den er strandet tidligere, men et Udvalg af Rigsdagen sammen med sagkyndige vilde efter min Mening nu ikke have nogen Opgave, idet denne Sag er gennemdrøftet fra Ende til anden. Den højtærede Undervisningsminister har sit Standpunkt, idet han ved, hvad han vil gøre; men hvorfor vil den højtærede Minister ikke fremsætte sit Forslag? Den højtærede Minister ønsker i Stedet at faa et Udvalg her til at forhandle, men hvad dette Udvalg kan komme til at gøre, er et af to, enten at gaa ind paa Ministerens Plan eller at dele sig i forskellige Fraktioner, som har forskellige Planer. Jeg skulde tro, at naar denne Sag har været behandlet i

saa mange Aar, og man nu har en Minister, der har et saa bestemt Standpunkt i denne Sag, som den højtærede Minister har, da er Øjeblikket kommet til at bede ham fremlægge dette Standpunkt for Rigsdagen i et Lovforslag, tage Rigsdagens Medvirken paa den Maade, som er naturlig, efter at han har fremsat sit Forslag. Da tror jeg, der kan naas et Resultat, idet jeg tror, Rigsdagen vil være enig om, at det vil være nødvendigt at føre denne Sag til Ende. Naar vi i Oktober samles igen — vi skal vel en Gang slutte denne Samling —, kan den højtærede Minister fremsætte et Lovforslag, og da vil jeg yde ham Bistand, hvis der paa rimelig Maade kan tilvejebringes en Ordning, hvorved Teatret faar to Scener, uden at denne paafører Staten og Folketsamfundet urimelige Udgifter. Men det Lovforslag, den højtærede Minister har fremsat, og som vi behandler i Dag, er uden Hensigt, urimeligt, ubetimeligt, overflødig og uforsvarligt, og derfor stemmer jeg imod.

Undervisningsministeren (*Appel*):

Det ærede Medlems mange Grunde er efter min Mening for saa vidt overflødige, som en af dem havde været nok for det ærede Medlem til ikke at stemme for Forslaget, og de gør ikke stort Indtryk paa mig, for jeg maa fremdeles hævde, at det er overmaade naturligt, at denne Sag, der saa tidt har været paa Tale i denne Rigsdag, nu da man fra alle Sider er enig om, at nu skal der træffes en Ordning, faar en Forberedelse, hvortil Rigsdagen yder sin Medvirken gennem et Udvalg. Det unaturlige i dette vil jeg overlade til det ærede Medlem selv at forbeholde sig Troen paa.

Ordføreren (*Stengaard-Kirkegaard*):

Hvis man vil undersøge, hvorledes Forholdet mellem Lejeindtægt og Ejendomspriser har stillet sig ved Salg af Ejendomme her i København, vil man ganske sikkert i saa godt som alle Tilfælde finde det, som det ærede Medlem Hr. Rode kalder et Misforhold. Det er jo ganske naturligt og lige til, at Prisen paa en Ejendom ikke kan staa i et fast Forhold til en kunstigt reguleret Lejeindtægt, fordi Ejeren af en Ejendom selvfølgelig lever i Haabet om, at den kunstige Regulering af Huslejen vil ophøre, saaledes at Prisen paa Ejendommen vil komme i det rette Forhold til Lejeindtægten.

Til sidst skal jeg kun sige, at det synes mig ganske ubeføjet at kritisere Ministerens Tagen Hensyn til dette høje Ting. Det sker